

[பேரவைத் தலைவர்] [1992 ஏப்ரல் 28]
ஏற்போர் “ஆம்” என்க. (ஆம்.)

மறுப்போர் “இல்லை” என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“1992 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரை (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 37/1992) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் “ஆம்” என்க. (ஆம்.)

மறுப்போர் “இல்லை” என்க. (இல்லை.)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

(ஊ) சென்னைப் பல்கலைக் கழக மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1992.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1992 ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 24/1992). மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

1992 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர். செ. அரங்கநாயகம்]

“1992 ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 24/1992) *ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.” எனக் கோருகிறேன்.

இங்கே கல்வித்துறை சம்பந்தப்பட்ட 6 சட்ட முன்வடிவுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கருத்துக்களைச் சொல்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்—மொத்தமாகச் சொல்லி விட்டால் ஒவ்வொன்றாக நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கருத்துக்களைக் கூறுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சட்ட முன்வடிவு 24, 25, 26, 27, 28, 29 ஆகியவற்றின் மீது தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையின் போது எல்லா பில்களுக்குமான கருத்துக்களுக்கும் சேர்த்து தன்னுடைய பதிலுரையை வழங்குவார். அதன் பின்னர், ஒவ்வொரு சட்ட முன்வடிவும் தனித்தனியே ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்கு பிரச்சினையை கொண்டு வர வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். மைக் வேலை செய்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு சிகப்பு விளக்கு எரிய மறுக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை, எங்களுக்கு எல்லாம் கேட்கிறது. (சிரிப்பு.)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதிகமாக இந்த ஒலிப் பெருக்கியை பயன்படுத்துகிற காரணமாக இந்த ஒலிப் பெருக்கி வேலை செய்ய மறுக்கிறது. (சிரிப்பு.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடிக்கடி நான் உங்களை அழைக்காமலே கூட பட்டனை அழுத்திக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே வருகிற தவறு இது. (சிரிப்பு.)

* 24-4-1992 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசு சித்தியில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[1992 ஏப்ரல் 28]

பிற்பகல் 2-20

திரு. சி. ஞானசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் உத்தரவு போட்டவுடன் சிவப்பு விளக்கு எரிய ஆரம்பித்துவிட்டது என்று கூறி, நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே 6 சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்காக மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் 6 சட்டமுன்வடிவுகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதிலே குறிப்பாக சென்னைப் பல்கலைக் கழக மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக திருத் தச் சட்டமுன்வடிவு தேவையற்ற ஒன்று என்று சொல்லலாம். காரணம், “மயிர் நீப்பின் உயிர் வாழாக் கவரிமான்” என்று திருவள்ளுவர் அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். பொதுவாக சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற அடிப்படையிலே சிலர் சிண்டிகேட் உறுப்பினர்களாகவும், செனட் உறுப்பினர்களாகவும் தேர்ந்தெடுக் கப்பட்டார்கள். கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் அப்படி தேர்ந்தெடுக் கப்பட்ட இருவர் ராஜினாமா செய்ய மறுத்ததன் விளைவாக இப்படிப்பட்ட சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும் நிலைக் குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் மெத்த வருத்தத் தோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த 2 உறுப்பினர் கள் நியாயமான அடிப்படையிலே, நீதியின் அடிப்படையிலே என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பதவியில் இருந்து நீக்கப் பட்டார்களோ அன்றே அவர்கள் ராஜினாமா செய்திருந்தால் இதுபோன்ற சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண் டிய அவசியம்கூட இருந்திருக்காது. மானமிழந்த சில பேர் இருக்கக்கூடிய காரணத்தால் இது போன்ற சட்டத் திருத்தங்கள் கொண்டு வருவது மிகவும் அவசியமாகிறது என்பதை வலியுறுத் தும் முகத்தான் கல்வி அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள சட்டத் திருத்தங்களை நிச்சயமாக காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பில் வரவேற்று, அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே. செல்வராஜ்.

திரு. கே. செல்வராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப்படுத்து தல்) சட்டத்தை மேலும் திருத்தும் சட்டமுன்வடிவை வரவேற்று எனது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறலாமென்று கருதுகிறேன். அத்தியாயம் 7-ல், “சிறுபான்மைப் பிரிவினரின் கல்லூரி ஒவ்வொன்றின் நிர்வாகக் குழுவும், தகுதி வாய்ந்த அதிகார அமைப்பின் ஏற்பளிப்புடன், பல்கலைக் கழகத்தால் வகுத்துரைக் கப்பட்டுள்ள தகுதிப்பாடுகளைப் பெற்றிருக்கிறவர்களை மட்டுமே ஆசிரியர்களாக நியமித்தல் வேண்டும்; மற்றும் அத்தகைய நிய மனமானது, ஒப்புதலளிக்கப்பட்டுள்ள பணியிடங்களின் எண் ணிக்கைக்குள் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்”. ஆனால், ஒருசில

1992 ஏப்ரல் 28]

[திரு. கே. செல்வராஜ்]

கல்லூரிகளில் ஒப்பந்த அடிப்படையில் ஆசிரியர்களை நியமிக்கிறார்கள். அந்தக் காலக்கட்டத்தில் குறைந்த சம்பளமே வழங்குகிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தக் காலம் முடியும்போது அவர்களை வேலையில் இருந்து நிறுத்தி விடுகிறார்கள். இப்படியே தொடர்ந்து கல்லூரிகளை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். காலி இடம் இருந்தும் ஆசிரியர்கள் நிரப்பப்படாமல் ஒப்பந்தக் கால ஆசிரியர்கள் நியமிப்பதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கச் சட்டத்தில் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, அதே பிரிவில், எஃப்-ல், “அரசிடமிருந்து மானியம் பெற்று வருகின்ற சிறுபான்மைப் பிரிவினரின் கல்லூரி ஒவ்வொன்றும் வகுத்துரைக்கப்படக் கூடிய கட்டணங்களை மட்டுமே மாணவர்களிடமிருந்து வசூலித்தல் வேண்டும்” என்று இருக்கிறது. அப்படி இருக்கின்றபோது, தனியார் கல்லூரிகள் இன்று நாட்டில் வியாபார ரீதியாக இயங்குவதைத் தடுக்கவும், நன்கொடை என்ற பெயரில் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு கல்லூரியில் இடம் கொடுப்பதன் மூலம் இன்று மாணவர்கள் தரம் குறைந்து வருகிறது. மேற்படிப்புக்குச் செல்லும் போது இப்படிப்பட்ட மாணவர்கள் கல்வித் தரம் இல்லாது, தேர்வில் தேர்ச்சி பெறுவதில்லை. ஆதலால் அரசின் உதவிகள், மானியங்கள் பெறும் தனியார் கல்லூரிகள் நன்கொடை வாங்குவதை அரசு தடுக்கச் சட்டத்தின் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, “அரசமைப்பின் 30(1) எனும் உறுப்பில் பொறுப்புறுதியளிக்கப்பட்டபடி (உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டபடி) சிறுபான்மைப் பிரிவினரின் கல்லூரிகளை நிறுவுவதற்கும் நிருவகித்து வருவதற்குமாக வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமையினைச் சீர்கேடான முறையில் நிருவகித்து வருவதற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள ஊர் உரிமையாகப் பொருள் கொள்ளுதல் கூடாது என்று சென்னை உயர்நீதிமன்றமும் உச்ச நீதிமன்றமும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளன. கல்வியின் மேன்மை நிலையையும், சிறுபான்மைப் பிரிவினர்களின் கல்வி நிலையங்களை நிருவகிப்பதில் திறப்பாட்டையும் எய்துவதற்கு விழைகின்ற ஒழுங்கு முறைப்படுத்தும் வகைமுறைகளைச் செய்வதென்பது மாநிலச் சட்டமன்றத்தின் சட்டமியற்று தகுதிக்குள் அமைந்த ஒன்றே என்று உச்சநீதிமன்றமானது, அனைத்து பீகார் கிறித்துவப் பள்ளிகள் சங்கத்திற்கும், பீகார் மாநில அரசுக்குமிடையே எழுந்த வழக்கில் (ஏ.ஐ.ஆர். 1988 எஸ்.சி. 305) தீர்ப்புரை வழங்கியுள்ளது. மேலும், நேர்மை நெறிக்கோட்பாட்டின்படியே பார்த்தாலும், முறையான கல்வித் தரங்களை உறுதி செய்வதற்காகவும் ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பிற்கு வகை செய்வதற்காகவும் வேண்டி, தனியார் கல்லூரிகள் அனைத்தையும் ஒரே மாதிரியாக நடத்துவதென்பது தேவையானதாக உள்ளது. எனவே, இது

[திரு. கே. செல்வராஜ்]

[1992 ஏப்ரல் 28]

தொடர்பாக, தக்க ஒழுங்குமுறைப்படுகின்ற வகை முறைகளைச் செய்ய வேண்டியது தேவையானதாகியுள்ளது” என்று இருக்கிறது. தனியார் கல்லூரிகள் சுயநிதிக் கல்லூரிகளுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கும்போது, அவர்கள் கல்லூரிக்குத் தேவையான அனைத்து வசதிகளும் செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளனவா? போதிய கட்டிட வசதிகள், விஞ்ஞானக் கூடங்கள், சோதனைக் கூடங்கள், பயிற்சிக் கூடங்கள், உணவு விடுதிகள், தங்கும் விடுதிகள் உள்ளனவா, அவைகளைச் செய்து கொடுத்துள்ளார்களா என்பதைக் கண்டறிய கல்வித்துறையைச் சார்ந்த வல்லுநர்களைக் கொண்டு ஒரு குழுவை அமைத்து, நேரடியாக அவற்றை விசாரணை செய்து இந்த வசதிகளை முறையாக செய்து கொடுக்காத கல்லூரிகளைத் தடை செய்ய அரசு சட்டம் கொண்டு வர உள்ளதா என்று அறிய விருப்புகிறேன். இந்தச் சட்டமுன்வடிவை வரவேற்று அமைகிறேன்.

பிற்பகல் 2-25

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் பீட்ரிக்ஸ் டி'சோசா.

DR. BEATRIX D'SOUZA : Hon'ble Speaker Sir, the proposed Bills to amend the Tamil Nadu Private Colleges Act of 1976 and the Tamil Nadu Recognized Private Schools Act of 1973 were inevitable in the face of recent violation of natural justice.

While welcoming the main provisions of the Bill, I would like to comment on the Government's policy of not paying grants to new schools, colleges and new courses of study started by minority groups. Even taking into consideration the financial constraints of the Government and its avowed commitment to the literacy programme and the problem of drop-outs, a permanent denial of grants is a bit harsh. The Government may consider giving grants to minority institutions that start drop-out programmes, give technical training or introduce job-oriented courses. It must be remembered that, in minority institutions, less than 50 per cent belong to the minority group. Especially in the districts, the schools cater to the poor and under-privileged. The Government, certainly, is reluctant to commit itself to funding minority schools, either religious or linguistic, that spring up like mushrooms overnight. The Government can be selective and, considering the high standards maintained by the minority institutions and the services rendered by them to education over two hundred years, evolve certain norms for giving grants. Government funds and grants restricted to education provided by the Government in its own colleges and schools appears discriminatory in nature.

1992 ஏப்ரல் 28]

[Dr. Beatrix D'Souza]

The compulsory constitution of a Managing Committee for every minority institution is welcome. Anglo-Indian schools, some of them over 150 years old, have their own Constitution and their own Boards. I recommend that the Government call for and study the Constitutions of these schools. In some schools, there are no longer Anglo-Indians on the Board; nor do these schools follow the rules that state that the post of Headmaster or Headmistress in a non-religious institution should go to a qualified Anglo-Indian, if available.

Regarding appointment of qualified teachers, in many Nursery Schools up to Standard V, the Anglo-Indian teachers, who were recruited almost 20 years ago, are known as pupil teachers. They have no special Montessori training. Their long experience is invaluable and they are for the most part, excellent teachers. The rule regarding qualification may apply to fresh recruits. It will be tragic if teachers who have served for 15 years or more, are thrown out of jobs. A fresh B.A., B.T., may not necessarily make a better teacher. The Government may provide in-service training for untrained teachers.

It is fact that the schools get their income mainly from fees; but the children are taxed to pay for everything from new toilets to teachers' retirement benefit. The Anglo-Indian children, a minority in their own schools, should be exempted from paying any fees, except Special fees as the tuition fee is paid by the Government. May I remind the Hon. Minister for Education that the grants paid to the Anglo-Indian schools for the Anglo-Indian children remain at the 1982-83 fee structure? I request that it may be up-dated in the new academic year. As I said, it is unfair to make the Anglo-Indian children to contribute towards building and maintenance funds in schools built by them or for them.

Regarding admissions, all Anglo-Indian children who apply should be admitted into Anglo-Indian Schools in Standard I; and, in Standard V or higher classes, based on the promotions given by the previous schools. Some School-Heads say that they do not want to discriminate between Anglo-Indian and non-Anglo-Indian children in regard to admission procedure.

பிற்பகல் 2-30 p.m.

A distinction should be made. Discrimination means 'unfair advantage'. There is no unfair advantage in Anglo-Indian children being admitted into Anglo-Indian Schools. Anglo-Indian children have a right of admission. If the proposed Act has to be effective and respected, it has to be thorough in its advanced objectives of regulating

[Dr. Beatrix D ' Souza]

[1992 ஏப்ரல் 28]

the proper functioning of the Institution. In one of the Hill Stations in the Anglo-Indian Schools the number of students of Anglo-Indian Community has been drastically reduced and the children are admitted from Gulf Countries and even from the Tea Estates Kerala.

It is a sorry reflection on the present state of affairs. But it is true that a Minority Community are a minority in their own Institutions—Catholic Colleges or in the Anglo-Indian Schools. There you will find only less than 50 per cent are Anglo-Indians—Our birth-right has been sold to the highest bidder and we are dispossessed in our Institutions.

In conclusion, I wish to state that the Minority Institutions should be made accountable not only to the Government, but above all be accountable to the Minority Community—religious, linguistic or both, in whose minority rights they run their Institutions.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு வி.கே. லட்சுமணன்

திரு. வி. கே. லட்சுமணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போதுள்ள மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மறைந்த அமரர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயும் கல்வி அமைச்சராக இருந்தார்கள். அவர் கல்வி அமைச்சராக இருந்தபோதுதான் தமிழகத்திலே புதியதாக நிறைய பல்கலைக் கழகங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன; வேலை வாய்ப்புக் கல்வி முதன் முறையாக கிராமங்களிலே சொல்லி கொடுக்கப்பட்டது. அதே போல கிராமங்களுக்கு அறிவியல் கல்வியை, ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூல் மூலமாக கொண்டு சென்ற பெருமை இப்போதுள்ள மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சருக்குத்தான் உண்டு என்பதை பெருமையோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே தனியார் துறை கல்விக்கு ஆற்றியிருக்கிற மகத்தான பணியை யாரும் மறந்துவிட முடியாது, மறுத்துவிட முடியாது. தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற 224 கலைக் கல்லூரிகளில் 179 கலைக் கல்லூரிகள், அதாவது 76 சதவீதம் தனியார் பொறுப்பிலேதான் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதே போல பொறியியல் கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில் 39 பொறியியல் கல்லூரிகளில் 33 பொறியியல் கல்லூரிகள், அதாவது 84.6 சதவீதம் தனியார் வசம்தான் இருக்கின்றன என்பதையும், பாலிடெக்னிக்குகளில் 132-ல் 108 பாலிடெக்னிக்குகள், அதாவது 82 சதவீதம் தனியார் கையில்தான் இருக்கிறது என்பதையும் நாம் இங்கே மறந்துவிட முடியாது. ஆகவே தனியார் துறையானது கல்விப் பணிக்காக தமிழ்நாட்டிலே மிகச் சிறந்த சேவை செய்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட சேவை செய்து வருகிற தனியார் துறைக்குப் பல்

1992 ஏப்ரல் 28]

[திரு. வி. கே. லட்சுமணன்]

கலைக் கழகங்களில் ஆட்சிமன்றக் குழுவிலே உரிய இடம் பெறவில்லை என்பதை நான் இங்கே வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னைப் பல்கலைக் கழக சிண்டிகேட்டிலே 22 பேர் கொண்ட அந்த குழுவிலே ஒருவர் கூட தனியார் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் இல்லை. அதே போல பாரதியார் பல்கலைக் கழகத்திலே 145 பேர் கொண்ட செனட்டிலே ஒரே ஒருவர் மட்டும்தான் தனியார் நிறுவாகத்தினுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கிறார். 21 பேர் கொண்ட சிண்டிகேட்டிலே ஒருவர் கூட தனியாருடைய பிரதிநிதியாக இல்லை. எனவே அரசு இந்த அமைப்பை மாற்றி தனியார் துறையினர் கல்விக்காக பெரும்பணி ஆற்றி வருவதால் அவர்களுக்கும் ஆட்சி மன்றக் குழுவிலேயும், ஆட்சிக் குழுவிலேயும் உரிய இடத்தை கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிற்பகல் 2-35

இன்றைக்கு தனியார் கல்லியை முறைப்படுத்தும் சட்டமானது மிகப் பெரிய அளவிலே மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே முதன்மை சட்டத்தினுடைய தற்போதுள்ள 10வது பிரிவின் உட்பிரிவாக ஒன்றுக்குப் பதிலாக அதாவது மானியம் என்ற தலைப்பிலே வகுத்து விளிக்கப்படக்கூடிய விதிகளுக்கு உட்பட்டு, 1992 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தனியார் கல்லூரிகள் முறைப்படுத்தும் திருத்த சட்டத்தின் தொடக்க தேதியில் மானியம் பற்றி வருகின்ற சிறுபான்மை பிரிவினர் கல்லூரியாக இல்லாத தனியார் கல்லூரிக்கு வகுத்தளிக்கக் கூடிய வீதத்திலும் வகுத்தளித்துப் பெறக்கூடிய நோக்கங்களுக்காகவும் அரசு தொடர்ந்து மானியம் வழங்கி வரலாம் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இதைப் படித்துப் பார்க்கின்றபோது தனியார் சிறுபான்மை கல்லூரிக்கு மானியம் வழங்கப்படமாட்டோம் என்று சொல்வது போன்ற ஒரு கருத்தை அது அளித்துக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல, தனியார் கல்லூரிக்குகூட வழங்கி வரலாம் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறதேயொழிய வழங்கப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தோடு இங்கே சொல்லப்படவில்லை. “May Continued to Pay” என்று சொல்லப்படுகிறதேயொழிய, “will be Paid” என்று உறுதியாக சொல்லப்பட்டதாக இங்கே எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அதே சமயத்திலே அத்தியாயம் 7 (ஏ) பிரிவின் கீழே 41 (பி)—இதிலே மானியம் வழங்குவது என்ற தலைப்பின் கீழே சிறுபான்மை பிரிவினரின் கல்லூரிக்கு மானியம் வழங்குதல் என்ற தலைப்பிலே இறுதியாக வகுத்தளிக்கப்படக்கூடிய வீதத்திலும், வகுத்தளிக்கப்படக்கூடிய நோக்கங்களுக்காகவும் மானியத்தை அரசு தொடர்ந்து வழங்கி வரலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆக, ஒரு இடத்திலே சிறு

[திரு. வி கே. லட்சுமணன்]

[1992 ஏப்ரல் 28]

பான்மை கல்லூரிகளுக்கு மானியம் வழங்க முடியாது என்றும். ஒரு இடத்திலே வழங்கலாம் என்றும் சொல்லப்படுவதுபோல அந்தக் கருத்து இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே கூட சிறுபான்மை கல்லூரிக்கு வழங்கி வரலாம் என்று தான் சொல்லி வருகிறோமேயொழிய, கண்டிப்பாக வழங்கப்படும் என்று ஒரு உறுதியை இங்கே தெரிவிக்கப்படவில்லை. என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே சிறுபான்மை கல்லூரியானாலும் சரி, தனியார் கல்லூரியானாலும் சரி யாருக்குமே இனிமேல் புதிதாக தொடங்கப்படுகிற கல்லூரிகளுக்கு நாம் மானியம் வழங்குவதில்லை என்ற முடிவினை எடுத்து இருக்கிறோம். அப்படி எடுக்கின்றபோது, சென்ற ஆண்டிலே அல்லது அதற்கு முந்திய ஆண்டிலே சில கல்லூரிகளிலே புதிதாக தொடங்கப்பட்ட பாடங்களுக்கு ஓர்க்லோடு பிக்ஸ் செய்யப்படாததன் காரணமாக, அஃபிலியேஷன் இருந்தாலும் கூட அந்த புதிய பாடங்களுக்கு நாம் மானியம் வழங்கவில்லை. ஆனால் இங்கே 10 (எ)—அதிலே (சி), (டி) என்ற இரண்டு பிரிவுகளிலேயும் தனியார் கல்லூரி எதிலும் தொடங்கப்பட்ட புதிய வகுப்பு குறித்த கால படிப்பு பிரிவு எதற்கும் மானியம் எதுவும் வழங்கப்பட மாட்டாது என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இது எதிலே முடியும் என்று சொன்னால், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு குறிப்பிட்ட படிப்பை தொடங்கிய கல்லூரியிலே, அஃபிலியேஷன் கொடுக்கப்பட்டும், கூட, ஓர்க் லோடு பிக்ஸ் பண்ணப்படாததன் காரணமாக அங்கே மானியம் வழங்கப்படாமல் இருந்தால், அந்த கல்லூரி இன்றைக்கு மானியத்தைப் பெற முடியாது என்ற நிலைமை அங்கே ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் சிறுபான்மை கல்லூரியை நிர்வகிப்பதற்கு நாம் அதிகமான சட்டங்களை இங்கே இயற்றி இருக்கிறோம். அதிலே மிகக் கடுமையான சட்டம் எது என்று சொன்னால், காம்பிடன்ட் அத்தாரிட்டி, அதாவது தகுதி வாய்ந்த அதிகார அமைப்பானது, அந்த அமைப்புக்காக அதிகமான அதிகாரத்தை நாம் வழங்கி இருக்கிறோம். அது ஒரு வேளை முறைகேடாகப் பயன்படுத்தப்படுமோ என்று கூட நான் அஞ்சுகிறேன். இதையும் நீங்கள் பரிசீலனை செய்து சிறுபான்மை கல்லூரிக்கு ஒரு தகுந்த நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நான் இந்த மாமன்றத்திலே நுழைந்தபோது சில கோரிக்கைகள் வைத்தேன். அதிலே பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன; இந்த பல்கலைக் கழகங்களிலே ஒரே மாதிரியான

1992 ஏப்ரல் 28]

[திரு. வி. கே. லட்சுமணன்]

பல்கலைக்கழகச் சட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், உயர்கல்விக்கு மாநில அளவிலான மன்றம் வேண்டும் என்றும், கல்வித் தரத்தை உயர்த்த உயர்மட்டக் குழு நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், பல்கலைக்கழக ஆணையத்திற்கு மண்டல மையம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை வைத்து இருந்தேன். அந்த கோரிக்கையிலே ஒன்றாக இன்றைக்கு உயர் கல்விக்கான மாநில மன்றம் அமைக்க இருப்பதை அறிந்து நான் பெரிதும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த மன்றமானது பல்கலைக்கழக மானிய (மணியடிக்கப் பெற்றது) ஒரே ஒரு கருத்தை சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். பல்கலைக்கழக மானிய ஆணையத்தைப் போல இருக்க வேண்டுமென்று இங்கே குறிப்பிடப் பட்டிருந்தாலும் கூட, இந்த மன்றத்தினுடைய தலைவர் கல்வி அமைச்சராக இருக்கிறார். ஆனால் பல்கலைக் கழக மானிய ஆணையத்தில் ஒரு முழு நேர உறுப்பினர் தான் அங்கே பொறுப்பிலே இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறவர்கள் நம்முடைய கல்வி அமைச்சருடைய பொறுப்பிலே இருக்கிற பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டும் தான் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அதல்லாமல், மருத்துவப் பல்கலைக்கழகம், கால்நடைப் பல்கலைக் கழகம் போன்ற பல்கலைக்கழகங்களில் இருக்கிறவர்கள் இங்கே உறுப்பினர்களாக இல்லை. அது மட்டுமல்லாமல் இந்த மன்றத்தில் அறிவியலுக்கும், என்ஜினியரிங் படிப்புக்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, பொருளாதாரம், மருத்துவம், கால்நடை போன்ற பிரிவுகளுக்கு இங்கே யாரும் (மணியடிக்கப் பெற்றது) உறுப்பினர்களாக இல்லையென்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதையும் நீங்கள் கருத்திற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த உயர் கல்விக்கான மானிய மன்றம் அமைப்பதை நான் வரவேற்று அமர்கிறேன்.

பிற்பகல் 2-40

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள தமிழ்நாடு ஏற்புப்பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் இன்றைக்கு கல்விக்காக ஏராளமான பணங்களை நாம் செலவிட்டு கொண்டிருந்தாலும் கூட, 44 ஆண்டுகள் சுதந்திரத்திற்குக் பின்னாலும் கூட, இன்னும் நாம் கல்வியினுடைய தரத்தில் உயர்ந்த நிலையை அடைந்திருக்கிறோமா என்றால் இல்லையென்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

[1992 ஏப்ரல் 28]

இன்றைக்கு இந்த புதிய திருத்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். தனியார் பள்ளிக்கூடங்களை முறைப்படுத்த வேண்டியது மிக அவசியம் என்ற காலக்கட்டத்தில் இருக்கிறோம். இன்றைக்கு மைனாரிட்டியுடைய, சிறுபான்மையினருடைய உரிமைகள் பாதிக்காத வண்ணம், அவர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதில் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. ஏனென்றால் சில நாட்களுக்கு முன்னால் சிறுபான்மை பிரிவினரால் நடத்தப்பட்டு வருகிற, கிறிஸ்துவர்கள் மூலமாக நடத்தப்படுகிற அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட, தங்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டு விடக் கூடாது, தாங்கள் கல்விக்காக தொண்டாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமும், நம்முடைய முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்களிடமும் முறையிட்டு, அவர்கள் அதற்கு தீர்வு கண்டு, இங்கே பேச்சுவார்த்தை மூலமாக தீர்த்துக் கொண்டு சென்றார்கள்.

அதேசமயத்தில் தனியார் பள்ளிகளில், பல்வேறு பள்ளிகளில் பல முறைகேடுகள் நடப்பது உண்மை நிலைமை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஏனென்றால் ஆசிரியர்களுக்கு அங்கே பணிப்பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. மேலும் சில பள்ளிக் கூடங்களில் சம்பளம் மிகவும் குறைவாகக் கொடுத்து கொண்டு, மானியம் வாங்கக்கூடிய பள்ளிகள் கூட சம்பளத்தை குறைவாகக் கொடுத்து, அந்த ஆசிரியர்களுக்கு சலுகைகளைக் குறைத்து, அந்த ஆசிரியர்களுக்கு முறையான சலுகைகள் வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்காக அரசாங்கம் பல்வேறு சட்டங்களை தனியார் பள்ளிகளுக்கு வைத்திருந்தாலும் கூட, அந்தச் சட்டங்களை அவர்கள் முறையாக 'ஃபாலோ' பண்ணாமல், முறையாக அந்தச் சட்டத்தின் படி நடக்காமல் இருப்பதால் இதுபோன்ற முறைகேடுகளைத் தவிர்க்க வேண்டிய அவசியம் அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு மானியம் வழங்கக்கூடிய புதிய பள்ளிக்கூடங்கள், அதாவது புதியதாக திறக்கக்கூடிய பள்ளிகளுக்கு மானியம் வழங்கப்படாது. அதைப்போல புதிய பிரிவுகளுக்கு மானியம் வழங்கப்படாது என்று அரசு இன்றைக்கு இந்த திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

பிற்பகல் 2-45.

இந்தச் சட்டத்தின்படி, இன்றைக்கு புதிதாக திறக்கின்ற, அதாவது புதிதாக பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்க தனியார்கள் முயற்சி செய்தால், தனியாகத் திறந்து கொள்ளலாம். ஆனால் மானியம் வழங்கப்படாது. ஏன் என்றால், அரசினுடைய நிதிநிலைமை அவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில்

1992 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

நாம் கிராமங்களிலே சென்று பார்த்தோம் என்றால், இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக—சில கிராமங்களிலே பள்ளிக்கூடங்களே இல்லாத சில கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவ்வாறு இருக்கின்ற கிராமங்களிலேயாவது, இந்தத் தனியார்கள் ஒருவேளை முன்வரும்போது, மானியங்கள் வழங்குவதற்கு அரசு இது போன்ற நிபந்தனைகளைக் கொஞ்சம் தளர்த்த வேண்டும் என பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் வேண்டுகோளாக வைக்க விரும்புகிறேன்.

மேலும் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருந்த பள்ளிக்கூடங்கள் பல—இடங்களில், அதாவது கல்வி கொண்டு வந்ததே சாதாரண விஷயம் அல்ல—ஒரு தனியார் ஒரு பள்ளியை நிறுவி கிராமத்திலே நடத்து வேண்டும் என்றால், இங்கே ஒருவேளை சென்னையிலோ அல்லது நகரங்களிலோ ஏற்படுத்தும்போது, அந்தப் பள்ளிகளுக்கு, அவர்கள் அதிகமாக வசூல் செய்து கூட நடத்துகிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலே அவர்கள் பள்ளிகளை நடத்தும்போது மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு சிரமத்திற்கு உள்ளாகக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்றைக்கு எங்களுடைய பகுதியிலே, கீழ்க்களங்களிலே ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்து 5 ஆண்டுகளாக ஆகிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் மானியமும் வழங்கப்படாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இதுபோன்ற சூழ்நிலையில் உள்ள பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்தச் சட்டத்தை நான் முடிவதுமாக வரவேற்கிறேன்.

அதேசமயத்தில் பல்கலைக்கழகத்தைப் பற்றி இங்கே ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சட்டமன்றத்திலே சொல்லும்போது கூட, முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த கருணாநிதி அவர்கள் சென்னையிலே உள்ள பல்கலைக் கழகத்திலே தலையிட்டு பல முறைகேடுகளை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே அறிக்கையாக வாசித்தார்கள். பலமுறைகேடுகள் என்ன, பலதுறைகளிலே ஒவ்வாத, அந்தத் துறையிலே இல்லாதவர்களைக் கூட அந்தத்துறையிலே நியமித்து இருப்பது மிகவும் உண்மையான, நிலைமையாகும். இதைப் போன்ற நிலைமைகளைத் தவிர்ப்பது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது.

மேலும் பல்கலைக்கழகங்கள், அதாவது அங்கீகாரம் இல்லாத பல்கலைக்கழகங்கள் கூட தமிழகத்திலே சில இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் சர்ட்டிபிகேட்டுகளை எல்லாம் போலியாக வழங்கக்கூடிய சூழ்நிலையிலே கூட தமிழகத்திலே பல பல்கலைக் கழகங்கள் இயங்குகின்றன. அவைகளை எல்லாம் தடை செய்யவேண்டும். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

[1992 ஏப்ரல் 28]

எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே கூட பல்வேறு முறைகேடுகள் அவர்கள் கட்டிடம் கட்டுவதிலே, டெண்டர்கள் வைப்பதுலே முறைகேடுகளை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல் கிறார்கள். மேலும் மனோமனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகத்திற்கு சீக்கிரமாக கட்டிடம் கட்டுவதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த முறைகேடுகளை எல்லாம் தவிர்க்கவேண்டும் என்று சொல்ல, தனியார் பள்ளிக் கூடத்தை நீங்கள் சீர்படுத்துவதோடு, இந்தச் சிறுபான்மையினருடைய உரிமையைப் பாதிக்காத வண்ணம் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி சொல்லி, அமை கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர் கட்சித் தலைவர்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பல் வேறு சட்ட முன்வடிவுகளை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தமிழ்நாடு ஏற்பு பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் சட் டத்தைத் திருத்துவதற்கான சட்ட முன்வடிவின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கல்வி நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில், அதுவும் குறிப்பாக தனியார் கல்வி நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில், முறைப்படுத்துதல் மிக அவசியம். ஏன் என்றால், இன்றைய தினம் கல்வியை ஒரு வியாபாரப் பொருளாக, வாணிபமாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர, இதை முறைப்படுத்து வதிலே எந்தவிதமான தவறும் சொல்ல மாட்டேன். அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல், ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல் அன்னயாவையும் புண்ணியங்கோடி, ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத் தறிவித்தல் என்று பாரதி சொன்னார். ஆனால் இன்றைய தினம் புண்ணியத்திற்காகவோ, தர்மத்திற்காகவோ, பள்ளிக் கூடங்கள் நடத்துவதை விட்டுவிட்டு, அதை விபயாபாரப் பொருளாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை முறைப் படுத்துவதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத் திருத் தத்தை அந்த அளவிற்கு நான் நிச்சயமாக வரவேற்கக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன்.

ஆனால், அதே நேரத்தில், அரசாங்கம் இது துவக்கக்கல்வி என்பதையும், பள்ளிக்கூடக் கல்வி என்பதையும், அரசாங் கத்தினுடைய பேசிக் டியூட்டி, அடிப்படைக் கடமைகளிலே ஒன்று என்பதையும் கருத்திலே கொள்ளவேண்டும். இன்றைய தினம் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே முக்கியமாக சொல்லப்பட்டு இருப்பது சிறுபான்மை சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சகோதரி கூட இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

1992 ஏப்ரல் 28]

[எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

“Grant not payable to new School, self-financing schools and new courses of instruction

என்கிற தலைப்பின்கீழே,

“Not with standing anything contained in this Act or in any other law for the time being in force or in any judgement, decree or order of any court or other authority, no grant shall be paid to any private schools established on or after the date of the commencement of the Tamil Nadu Recognised Private Schools (Regulation) Amendment Act” என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இது அவ்வளவு முறையானதாக எனக்குப் படவில்லை. என்னதான் நிதி நெருக்கடி இருந்தாலும் முழுவதுமாக மானியத்தை நிறுத்தி விடுகிறோம் என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. மானியம் நாம் வழங்குவதன் மூலமாகத்தான், இதை எல்லாம் முறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்ஸ்ட்ருமெண்ட் ஆப் கன்ட்ரோல் என்பதே இன்றையதினம் மானியமாக இருக்கிறது. ரெகுலேசன் வேண்டும் என்று சொன்னால், கிராண்ட் சிஸ்டம் நீடிக்க வேண்டும். அவைகளைக் கைவிடுவது அவ்வளவு சரியாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

குறிப்பாக, துவக்கக் கல்வி, அடிப்படைக் கல்வி, இவைகளில் எல்லாம் அரசாங்கம் தாராளமாக செலவு செய்யமுன் வரவேண்டுமே தவிர அதைக் குறைப்பது சரியாக இருக்காது. எந்த நாடுகள் எல்லாம் இன்றையதினம் முன்னேறி இருக்கிறதோ அவைகளை எல்லாம், அந்த நாடுகளை எல்லாம் நீங்கள் பார்ப்பீர்களானால், கல்விக்காகத்தான் அவர்கள் அதிகமாக செலவழித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே, கல்விக்காக. செலவு செய்வதிலே எந்த வகையிலேயும் குறைக்கக் கூடாது. அதுவும் மானியம் அளிப்பதை நிச்சயமாக தவிர்க்கக்கூடாது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக கல்வியாக இருந்தாலும் சரி, சுகாதாரமாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கத்தினுடைய முன்னுரிமைகளாக அவைகள் கருதப்படவேண்டும், அதற்காக, எந்த அளவிற்கு தேவையானாலும் செலவு செய்யத் தயாராக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதை வியாபாரப் பொருளாக ஆக்கிவிடுவார்கள்.

பிற்பகல் 2-50

தனியார் துவக்க முன் வந்தால் அவர்களை நாம் அதரிக்க வேண்டும். ஊக்குவிக்க வேண்டும். எல்லா இடங்களிலேயும் அரசாங்கமே போய் கல்விக்கூடங்களை நிறுவுவது, பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவுவது என்பது சிரமம். உதாரணமாக பல ஆண்டுக் காலமாக சுதந்திரம் வந்து இவ்வளவு ஆண்டுகள்

[எஸ். ஆர் பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 28]

ஆகியும் கூட இன்னும் அனைத்து இடங்களிலேயும் கல்விக் கூடங்களை, பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவி விட்டதாக நாம் சொல்ல முடியாது. பழங்குடியினர் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் எல்லாம் கல்விக் கூடங்கள் நிறுவி இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. மலைப் பகுதிகளில் எல்லாம் கல்விக் கூடங்கள் நிறுவி இருப்பதாகச் சொல்லமுடியாது. அங்கே யாராவது முன்வந்து நான் கல்விக் கூடம் அமைக்கிறேன். நிறுவுகிறேன்., அல்லது அங்கே அந்த ஊரில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பள்ளிக் கூடம் கட்டினால் அவர்களுக்குக் கூட மானியம் கிடையாது. 1992-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னாலே துவக்கப்பட்ட பள்ளி என்ற காரணத்தாலே மானியம் கிடையாது என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. அவர்களுக்கெல்லாம் மானியம் வழங்கவேண்டும். எனவே மானியமே இல்லை என்பது அவ்வளவு சரியான அணுகு முறையாக என்னைப் பொறுத்தவரையில் படவில்லை. The Government should not think in terms of abridging its role என்பதை மட்டும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு அரசே இந்தப் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும். தவறினால் விளைவு விபரீதமாகக் கூட இருக்கக் கூடும். தனியார் நிறைய பள்ளிகளைத் திறந்து, சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய கட்டுபாட்டிற்குள்ளே அல்லது அவர்களுடைய வியாபார நோக்கத்திற்கு நாமாகவே அவர்களை பலி கொடுப்பதைப் போன்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக் கூடும். எனவே அவர்கள் முழுமையாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை சாதகமாக்கிக் கொள்வதற்கு இடமில்லாமல் புதியதாக கல்விக் கூடங்கள் திறந்தாலும், பள்ளிக்கூடங்களைத் திறந்தாலும், மானியம் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கூட ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அங்கே யாருக் கொழில் துவங்க முன் வராத பகுதிகளில் சிலர் அவர்களாகவே தொழில் துவங்க முன்வந்தால் அவர்களோடு சேர்ந்து அரசாங்கம் பங்கேற்பதற்குக் காரணமே அதுபோன்ற தொழில்கள் வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தான் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டாத இடங்களிலே அவர்களாகக் கட்ட முன்வருகின்ற நேரத்திலே அவர்களுக்கு மானியம் வழங்குவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும்.

குறிப்பாக இங்கே சில சந்தேகங்களைச் சிறுபான்மை சமுதாயத்தின் சார்பிலே பேசியவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த சந்தேகங்களைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டொரு நியாயமான வகையில் அவைகளை முறைப்படுத்துவது சரி என்று நான் ஏற்றுக் கொண்டாலும்கூட, அதிலே தவறுகள் நேர்ந்துவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய கடமை

1992 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ் ஆர். பாலசுப்ரமணியம்]

இருக்கிறது. ஏனென்று சொன்னால் சிறுபான்மை என்கிற பெயராலே தவறு இழைப்பவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். அதை நான் மறுக்கவில்லை. சிறுபான்மை சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரை அரசியல் சட்டம் அவர்களுக்குச் சில சலுகைகளை வழங்கியிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிற பல சலுகைகளை முறையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற சிறுபான்மை சமுதாயம் கல்விக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வோரும் இருக்கிறார்கள். தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதை முறைப்படுத்தலாம்.

உதாரணமாக மொழி சிறுபான்மை, மதச் சிறுபான்மை என்று சிறுபான்மைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மொழி சிறுபான்மை என்கிற பெயராலே ஏதோ ஒரு ஊரிலே என்னுடைய தாய்மொழி சமஸ்கிருதம். எனவே மொழிச் சிறுபான்மை அந்தஸ்து வேண்டுமென்று கேட்டுப் பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்துவதாக எல்லாம் இன்றையதினம் பத்திரிகைகளிலே வருகிறது. அவர்களைப் போன்றவர்கள் நிச்சயமாக முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் கேட்கின்றபடி எல்லாம் நாம் அனுமதிக்க முடியாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இன்றையதினம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சிறுபான்மைச் சமுதாயம் கல்விக்காக எவ்வளவோ சேவை செய்திருக்கிறது. குறிப்பாக கிறிஸ்தவச் சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரை நிறைய அளவிற்கு அவர்கள் நம்முடைய கல்விக்காக சேவை செய்திருக்கிறார்கள். முதலிலே இருந்த அச்சுக் கோர்க்கின்ற தொழிலிலேயிருந்து எடுத்துப் பார்ப்பீர்களானால் அவர்கள்தான் முதலில் பள்ளிச் சனத்தவர்க்கிக்கொண்டு வந்தார்கள். நல்ல முறையில் பள்ளிகளை நடத்துகின்ற சர்ச்சுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அவர்களைப் பொறுத்து ஒரு மேனேஜ்மென்ட் கமிட்டி—“The Management Committee of every minority school shall with the approval.” என்று இருக்கிறது. மேனேஜ்மென்ட் கமிட்டி யார் என்பதுதான் இப்போது பிரச்சினை. இப்போது ஆர்.சி. யாக இருந்தாலும், சி.எஸ்.ஐ.-ஆக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரு ‘டையசிஸ்’ இருக்கலாம். அந்த ‘டையசிஸ்’ தான் ஜனநாயக முறைப்படி யாருடைய நிர்வாகத்திலே அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் இயங்கவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கின்றன. தீர்மானித்து பெரும்பாலும் ‘பாரீஷ் பிரீஸ்டு’ தான் அந்த நிர்வாகத்தை மேற்கொள்கிறார்கள். அதிலே தவறு வருவதற்கு நியாயம் கிடையாது. அப்படி தவறே வந்தாலும் அவர்களாகவே ஜனநாயக முறைப்படி கூடி இதிலே முடிவு எடுக்கிறார்கள். இதிலே தவறு நேர்ந்து விட்டது. அதனைக் களைவேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கிறார்கள். ஒரு ‘பாரீஷ் பிரீஸ்டு’ வெளியே போய் அதையும் அந்த டையசிஸ் கூடி முடிவு செய்கிறது. எனவே முடிந்த வரையில் கமிட்டி என்று சொல்வதைக் காட்டிலும் அவர்கள் வைத்திருப்பதை அங்கே அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் அதே நேரத்திலே

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியம்] [1992 ஏப்ரல் 28]

அது போல் சில இடங்களிலே தவறுகள் நேருமேயானால் என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறார்கள். குறிப்பாக ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் பல தவறுகள் அங்கே நேர்வதாக, இன்றையதினம் புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. தங்களுடைய உரிமைகள் மறுக்கப்படுவதாக, அவர்கள் திடீர் திடீரென்று பணி நீக்கம் செய்யப்படுவதாக—போன்ற புகார்கள் எல்லாம் வருகின்றன. அவற்றைக் களைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு 45 ஏ-ன் கீழே 45 ஏ (3) என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “the managing committee of every minority

பிற்பகல் 2.55

School shall, with the approval of the competent authority, have power to dismiss, remove or reduce in rank or otherwise terminate the appointment of any teacher

Provided that for the purpose of approval of any disciplinary action against a teacher by the managing committee, the competent authority shall ensure whether such disciplinary proceedings are in accordance with the rules.” என்று இருக்கிறது.

குறிப்பாக சிறுபான்மை சமுதாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் ஒரு கோர்ட்டிற்கு முன்னாலே டிக்ளரேஷன் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். முன்சீப் கோர்ட்டு அல்லது சப்-கோர்ட்டிலே அவர்கள் டிக்ளரேஷன் தாக்கல் செய்கிறார்கள். அந்த டிக்ளரேஷனை வைத்துக் கொண்டுதான் இதுவரையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்த காம்பிடன்ட் அத்தாரிட்டி என்பதை இப்போது கூட ஒரு சப்-கோர்ட்டிலே தீர்மானிக்கலாம் என்று சொன்னால் எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் ஏற்படையதாக இருக்கும். நிர்வாகத்திற்கும் ஏற்படையதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நமது அண்டை மாநிலமான கேரளாவைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய மாநிலத்தைப் போலவே சிறுபான்மை சமுதாயத்தினராக கிருஸ்துவ சமுதாயமும் முஸ்லீம் சமுதாயமும் இருக்கிறது. இரண்டு சமுதாயங்களும் அங்கே நிறைய கல்விக் கூடங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் வந்தபோது அவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி இன்றையதினம் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லாத அளவுக்கு கல்வித்துறை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கே தமிழ்நாட்டிலே கூட அதேபோன்று சிறுபான்மை சமுதாயத்தினரை அழைத்து அவர்களோடு பேசி பிரச்சினைகளைத் தெளிவாக அவர்களிடத்திலே விளக்கி அவர்களுடைய கருத்தையும் அறிந்து அவைகளை நடைமுறை படுத்த முன்வந்தால் சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

1992 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியம்]

அதே நேரத்திலே இங்கே மாணவர்களிடத்திலே கட்டணம் வசூலிப்பதைப் பற்றி ஒன்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள். “Every Minority School receiving grant from the government shall charge from the pupils only such fees as may be prescribed, provided that the fees may be revised with the prior approval of the Government

என்று இருக்கிறது.

இன்றைக்கு எதற்காக அவர்களிடத்திலே கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும். கட்டணம் வசூலிக்க அனுமதிக்கப் படுகிறார்கள் என்று சொல்வது வேறு. ஆனால் எதற்காக வசூலிக்க வேண்டும். அதை முழுவதுமாக அரசு மானியமாக கொடுக்கிறது. அந்த மானியத் தொகையிலே பள்ளிக்கூடம் நடைபெறுகிறது. குறிப்பாக துவக்க கல்வியாக இருந்தாலும் சரி, பள்ளி கூட கல்வியாக இருந்தாலும் சரி இலவசமாக கல்வி வழங்க வேண்டும் என்று நமது அரசியல் சாசனத்திலே இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது கட்டணம் வசூலிக்கிறோம் என்று சொல்வது தவறு. அரசு மூலமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட கட்டணம் வசூலிக்கலாம் என்று சொன்னாலும் கூட அதைத் தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வழி இருக்கிறது. எனவே கட்டணம் வசூலிப்பதை முழுவதுமாக தவிர்க்க வேண்டும். அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று நாம் கூறி இந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டு, முன்வருவார்கள் என்று நம்பி இத்தோடு அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்துக்களை 6 சட்டமுன்வடிவுகளிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நானும் 6 சட்ட முன்வடிவுகளின் மீதும் அரசினுடைய சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சென்னை பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம்—2 ஆம் திருத்த மசோதா மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே வேந்தராக இருக்கக் கூடிய கவர்னர் அவர்கள் அவர்களிடத்திலே பெறப்படுகிற குழுவிலே இருந்து ஒருவரை துணை வேந்தராக ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு நியமிக்க விரும்பவில்லை என்றால் இன்னொரு குழுவை அமைத்து புதிய பெயர்களை சிபாரிசு செய்வதற்கு வகை செய்கிற விதத்தில் இந்தத் திருத்தமானது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் அண்ணாமலை

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

[1992 ஏப்ரல் 28]

பல்கலைக் கழகம் இரண்டாவது திருத்த மசோதா அதாவது 25 வது சட்ட முன்வடிவானது சிலபேர் எம்.எல்.ஏ.க்களாக இருந்து பல்கலைக் கழகத்திலே செனட்டிற்கு தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். எம். எல். ஏ.க்கள் பதவி இழந்ததற்குப் பிறகும் அவர்கள் தொடர்ந்து செனட்டிலே சிண்டிகேட்டிலே உறுப்பினர்களாக இருந்து கொண்டு வருகிற நிலைமையையெல்லாம் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அதைத் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே குறிப்பாக எம். எல். ஏ. மட்டும் அல்ல வேறு சில அமைப்புகளிலே இருந்தும் அதே மாதிரி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அந்த அமைப்பிலே உறுப்பினர் பதவி போன பிறகும் பல்கலைக் கழக அமைப்பிலே உறுப்பினராக இருக்கக்கூடிய நிலைமையெல்லாம் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வந்திருக்கிறது.

பிற்பகல் 3-00

அதற்கு அடுத்து குறிப்பாக பிரைவேட் காலேஜஸ் பற்றிய திருத்த முன்வடிவும் தனியார் துறை பள்ளிகள் திருத்த முன் வடிவும் ஒரு முக்கியமான இடத்தை இன்றைக்கு பெற்றிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலபேர் எதிர்கட்சித் தலைவர் உள்பட தங்களுடைய கருத்துக்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே குறிப்பாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கல்வி நிலையங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசியல் சட்டத்தின் படி உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் கல்வி நிலையங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு போது அரசு விரும்பவில்லை என்றாலும் அரசு அனுமதி பெறவில்லை என்றாலும் அவர்கள் ஆரம்பித்து நீதிமன்றத்தின் மூலமாக அவர்கள் அரசாங்க மானியத்தைப் பெறுகிற உத்தரவைப் பெற்று விடுகிறார்கள். இப்படி வருகிற போது, நாம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்து ஒரு பட்ஜெட்டை பிரேரணை செய்து நிறைவேற்றி செலவு செய்ய ஆரம்பிக்கின்ற போது அந்த பட்ஜெட்டுக்கு அப்பாற்பட்டு நிதி நிலைக்கு அப்பாற்பட்டு பணம் தர வேண்டிய ஒரு நிலைமை அரசுக்கு வருகிறது என்பது அது யாருமே ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும். ஜனநாயக முறைப்படி பார்த்தால் கூட அல்லது அரசினுடைய மேளர்ண்மை என்று பார்த்தால் கூட அதையே அவமதிக்கின்ற அளவுக்கு அந்த உரிமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்து இருக்கிறது. ஆகவே, அவைகளை எல்லாம் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் நாம் இந்தச் சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வருகின்றோம். அதிலும் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அரசு தலையிட முடியாது என்கின்ற

1992 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

தீர்ப்புகள் எல்லாம் வந்ததற்குப் பிறகு சிறுபான்மை இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பல்வேறு நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். ஆனால் ஆசிரியர் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள், நம்மிடத்திலே வந்து புகாரைச் சொல்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினரிடம் வந்து சொல்கிறார்கள். அப்போது அது சிறுபான்மை இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நடத்துகின்ற கல்வி நிலையங்கள். ஆகவே நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லி அத்தோடு விட்டுவிடுவதற்கில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் சிறுபான்மை இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அரசியல் சட்டத்தின்படி தரப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளையும் அவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டும். ஆகவே இந்த இரண்டையும் மனதினை வைத்துத்தான், நாம் இந்த இரண்டு சட்டமுன்வடிவுகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல பீகாரிலே இருக்கிற கிருஸ்துவ பள்ளிகளுடைய சங்கம் ஒரு வழக்கைத் தொடர்ந்து, அந்த வழக்கானது உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போய் அதிலே தரப்பட்டிருக்கின்ற தீர்ப்பின் அடிப்படையிலேதான் நாம் இந்தத் திருத்தங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்தத் தீர்ப்பிலே கூறப்படுகின்ற முக்கியமான கருத்தே, சிறுபான்மை இனத்தவர்களால் ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற உதவி பெறாத அல்லது அனுமதி பெற விரும்பாத அத்தகைய கல்வி நிறுவனங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அந்த சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் அதை நடத்திக்கொள்ளலாம். அதற்குக் கூட ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. பொதுச் சட்டங்களுக்கு அவர்கள் கட்டுப்பட்டு நடத்த வேண்டும். இது உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு. இன்னொன்று, அவர்கள் உதவி பெற்று நடத்தலாம் அல்லது உதவி தேவையில்லாமல் அங்கீகாரம் பெற்றுவிட்டும் நடத்தலாம். அப்படி நடத்துகின்ற இரண்டு வகையைச் சார்ந்த சிறுபான்மை கல்வி நிறுவனங்கள் அவர்கள் நடத்துகின்ற அந்த கல்வி நிறுவனங்களிலே முறையாக நடத்த வேண்டும். அந்தக் கல்வியினுடைய தரத்தை அவர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டும். அங்கே இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுடைய நலனை அவர்கள் பாதுகாக்க வேண்டும். இப்படி சில வரம்புகளை அந்த உச்ச நீதிமன்றத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் அவற்றையெல்லாம் வைத்துத்தான் நாம் இன்றையதினம் இந்த திருத்த மசோதாவை இன்றைக்குச் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கல்லூரிகளுக்கும் அதே நேரத்தில் பள்ளிகளுக்கும் சேர்ந்து இரண்டு சட்ட திருத்த முன்வடிவுகளை இன்றைக்கு அவையின் முன்னாலே கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

[1992 ஏப்ரல் 28]

கடைசியாக உயர்மட்டக் குழு பல்கலைக் கழக கல்விக்காக, உயர் கல்விக்கான உயர் மட்டக் குழு ஒன்று அமைப்பதற்கான ஒரு சட்டமுன்வடிவு, அது தான் 6-வது சட்ட முன்வடிவாக இந்தப் பிரிவிலே வந்திருக்கிறது. அது தேசிய கல்விக் கொள்கை என்ற அடிப்படையில் அங்கே மத்திய அரசே அல்லது அங்கே இருக்கின்ற திட்டக் குழுவில் தேசிய கல்விக் கொள்கையை நிர்ணயிக்கின்றவர்களும் சேர்ந்து செய்திருக்கின்ற அந்தப் பிரிந்துரையின்படி தான் நாம் இன்றைக்கு அந்த குழுவை அமைக்க இருக்கிறோம். அதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் லட்சுமணன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது அங்கே தலைவர் ஒருவர் ரூக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அந்தத் தலைவர் யார் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் தலைவராக இங்கே நாம் கல்வி அமைச்சரைப் போட்டிருப்பதற்குக் காரணம் இனிமேல்கொண்டு உயர்கல்விக்கான, கல்லூரிகளுக்கான, பல்கலைக்கழகங்களுக்கான அனைத்து உதவியையும், யார் யாருக்கு எவ்வளவு தருவது, எந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு எவ்வளவு தருவது என்பதையெல்லாம் நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தை நாம் இந்தக் குழுவுக்குத் தருகிறோம். ஆகவே இன்றையதினம் கல்வித் துறையிலே இருக்கின்ற அதிகாரங்களையும் ஓரளவிற்கு எடுத்து இந்த உயர் கல்விக் குழுவுக்குத் தர இருக்கின்ற காரணத்தால் கல்வி அமைச்சர் அதற்கு தலைவராக இருப்பது நல்லது என்று கருதித்தான் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் இப்போது கொண்டு வருகின்ற, அரசாங்கத்தின் சார்பிலே கொண்டு வருகின்ற இன்னொரு திருத்தத்தின்படி வைஸ் சேர்மேன்—துணைத் தலைவராக இருக்கின்றவர்கள் ஒரு நல்ல அனுபவம் உள்ள ஒரு கல்வி நிபுணராக இருப்பார். அவர் முழு நேரமும் அந்தத் துணைத் தலைவர் பொறுப்பிலிருந்து இந்தக் குழுவினுடைய காரியங்களை எல்லாம் பார்ப்பார் என்கிற அளவுக்கு திருத்தம் இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதற்கான அறிவிப்பும் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அது ஓரளவுக்கு நல்லபடியாக இயங்குவதற்குத் தேவையான திருத்தங்களை இதிலே செய்திருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 3-05

அது மட்டுமல்ல, பல்கலைக் கழகங்கள் அதிகமாக பெருகி அவர்கள் எல்லாம் சுயேட்சையாக தன்னாட்சி உரிமைப் பெற்று நடக்க வேண்டும் என்று தான் இந்த ஆட்சி விரும்புகிறது. ஆனால் இந்த தன்னாட்சி என்பது முறைகேடாக பயன்படுத்துகின்ற விதத்திலே பல்கலைக்கழகங்களின் நடவடிக்கைகள், மற்றவைகள் இருக்குமானால் அதைத் தடுத்து நிறுதக்கூடிய அதிகாரம் அற்ற ஒரு ஆட்சியாக இந்த ஆட்சி இருக்கக்கூடாது என்பது தான் நம்முடைய கருத்து ஆகும். ஆகவே, பல்கலைக்கழகங்களுக்கு எவ்வளவு அதிகாரத்தை வேண்டுமானாலும் நாம் தரலாம்.

1992 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

ஆனால் அவர்கள் நாம் தருகிற பணத்தை முறையாக செலவு செய்யவில்லை, கல்வி மேம்பாட்டுக்கு அவர்கள் முறையாக காரியங்கள் செய்யவில்லை என்று வருகிறபோது அவர்களை திருத்துகின்ற, கட்டுப்படுத்துகின்ற அளவுக்கு நாம் ஒரு செல்வாக்குப் படைத்த நிலையில் தான், அதாவது அதிகாரம் படைத்த நிலையில் தான் ஆட்சி இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பாக தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

பல்கலைக்கழகத்தினுடைய பாட தரத்தின்படி அந்த தரம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை இங்கே பல தடவை நானே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அதேபோல் பல முறைகேடுகளை எல்லாம் காணுகிறபோது நாம் வேடிக்கைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்க முடியாது அல்லது நீங்கள் கேட்கின்ற கேள்விக்கு பதில் சொல்ல முடியாத நிலையிலேயும் அரசு இருக்க முடியாது, என்கின்ற அளவிலே போதுமான அதிகாரம் அரசுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று தான் நாம் விரும்புகிறோம். இருந்தாலும் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நிறைய அதிகாரங்கள் தந்து இன்னும் நல்லபடியாக செயற்படுவதற்கான ஒரு புதிய சட்டத்தை, பொதுவான ஒரு சட்டத்தை எல்லா பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் பொதுவான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியையும் கல்வித்துறை எடுத்து வருகிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்மாலே நியமிக்கப்படுகின்ற ஒருவரிடத்திலே எல்லா அதிகாரத்தையும் தருவது தான் சிறந்த ஒரு ஆட்சி முறை. அதிகார முறை என்று நாம் நினைப்போமானால் அது நம்மை நாமே தாழ்த்திக்கொள்ளுவது ஆகும்.

நாம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு இருக்கின்ற உரிமை, அதிகாரத்தை விட நம்மால் நியமிக்கப்படுகின்ற ஒருவர் அதிக அதிகாரம் பெற்றவராக இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது அது சரியும் அல்ல, முறையும் அல்ல என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, மேற்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் எல்லாம் இங்கே புதிதாகியிருக்கிறது. அதிலே பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியவைகளை எடுத்துக்கொண்டு பின்னர் வருகின்ற காலக் கட்டங்களில் நம்முடைய அனுபவத்திற்கு ஏற்ப தேவையான மாற்றங்களை செய்து கொள்ளலாம்.

அது மட்டுமல்ல, புதிய பல்கலைக் கழகச் சட்டம், பொதுவான பல்கலைக் கழகச் சட்டம் வரும்போது இன்னும் விரிவாக ஆராய்ந்து நாம் ஒரு நல்லச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விடலாம். என்ற உறுதியை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றபடி சட்டமுன் வடிவுகளை நிறைவேற்றி தர வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

1992 ஏப்ரல் 28]

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

திரு. வி. கே. லட்சுமணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மாநில உயர் கல்வி மன்ற அமைப்பினைப் பார்க்கிறபோது இந்த அமைப்பிலே அறிவியல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், பொறியியல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமே இருப்பதாக இருக்கிறதே ஒழிய பொருளாதார நிபுணர்கள், கலைத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இதிலே இல்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு மாநில அளவிலான இந்த மன்றத்திலே கலைத் துறையும் வளரவேண்டும், பொருளாதாரத் துறையும் வளரவேண்டும், மருத்துவத் துறையும் வளர வேண்டும், கால்நடைத் துறையும் வளரவேண்டும், எனவே எல்லா துறைகளும் வளர்வதற்கு ஏற்ற ஒரு மன்றமாக இந்த மன்றம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்களை நியமிக்கின்ற போது இந்த கலைத் துறை சம்பந்தப்பட்டவர்களும், பொருளாதாரம் படித்தவர்களையும் அல்லது மொழி படித்தவர்களுக்கும் தேவையான வாய்ப்புகள் தருவதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால் கல்வித்துறை சம்பந்தப்பட்ட பல் கலைக் கழகத்திற்குத் தான் இந்தக் குழுவை நாம் போட்டு இருக்கிறோம், ஆகவே, கால்நடை பல்கலைக் கழகமோ, விவசாய பல்கலைக் கழகமோ, மருத்துவப் பல்கலைக் கழகமோ, இந்தக் கல்வி குழுவிலே, இதன் கட்டுப்பாட்டின் கீழே வராது. அது அந்தந்த துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் கீழே இருந்து வரும். இன்னும் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், அதாவது நிதி உதவி தரக்கூடாது, இனிமேல் இல்லை என்று முடிவு எடுத்ததற்குக் காரணமே நாம் நிதி உதவி வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற காரணத்தாலே பொருளாதாரம், நிதிநிலைமை சரிவில்லை இது ஒன்று. இன்னொரு காரணம், நாம் நிதி தருகின்ற ஒரு முறையை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற காரணத்தால் தான் சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தாங்களாகவே ஆரம்பித்து கோர்ட்டுக்குப் போய் அரசாங்கத்திடமிருந்து கட்டாயமாக நிதியைப் பெறுகின்ற சூழ்நிலை வருகிறது. அது அரசாங்கத்திற்கு கேவலம் என்கிற முறையில் தான் நாம் இது போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கத்தைக் கேட்காமல் ஆரம்பிப்பது என்பது வேறு, ஆனால் அரசாங்கத்தை கேட்காமல் ஆரம்பித்து விட்டு அரசாங்கத்திடமிருந்து கட்டாயமாக பணத்தைப் பெறுவது என்பது அவ்வளவு ஏற்கக் கூடிய ஒன்று அல்ல.

பிற்பகல் 3-10

ஆகவே, பெரும்பான்மைச் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இல்லாத ஒரு உரிமை சிறுபான்மை சமுதாயத்திற்கு இருக்கிறது

[1992 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

என்கிற இந்த சமய சார்புக் கொள்கைதான் இன்றைக்கு வகுப்பு வாதத்திற்கு வித்திட்டு இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே தெளிவுப்படுத்தத் தேவையில்லை. ஆகவே, அதைச் சொல்லியே கட்சிகள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, சமய சார்பு என்பது சரியாக, முறையாக இருக்கவேண்டும். எந்தக் காரணம் பற்றியும் பெரும்பான்மை மக்களுக்கு இல்லாத உரிமை சிறுபான்மை மக்களுக்கு இருப்பது போன்ற நிலைமைகளை நாம் ஏற்படுத்துவது சரியல்ல. அந்த நிலையிலே பார்க்கிறபோது, மதவாதத்தை ஆதரிக்கின்ற காரியமாகவும் வகுப்புவாதத்தை ஆதரிப்பதைப் போலவும் வருகிறது. ஆகவே, நாம் இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் அரசியல் சட்டத்தை நாம் போய் திருத்த முடியாது. ஆகவே, அதன்கீழே இருக்கின்ற சட்டங்களில் நமக்குத் தெரிந்த அளவில் நாம் செய்கிற மாற்றங்கள் என்பது சிறுபான்மை மக்களையும் பெரும்பான்மை மக்களையும் ஒரே சீராக நாம் நடத்துவதற்கு வகை செய்கின்ற விதத்திலேதான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நிதியுதவியை நிறுத்துகிறோம். நிதியுதவியை நிறுத்துவதனாலேயே மக்களுக்கு இலவசக் கல்வி கிடைக்காமல் போகும் என்று பயப்படவேண்டியது இல்லை. அரசின் சார்பிலே தேவையான இடங்களில் நாம் கல்விக் கூடங்களை ஆரம்பிக்க இருக்கின்றோம். 500-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுள்ள இடங்களில் ஏறக்குறைய 600 இடங்கள் இருப்பதாக எங்களுக்கு கணக்கு இருக்கிறது. அதிலே 280 இடங்களுக்கு மேல் இந்த ஆண்டு ஆரம்பிக்கின்றோம். அடுத்த ஆண்டு மீதியுள்ள இடங்களிலே ஆரம்பிக்க போகின்றோம். அவையெல்லாம் அரசின் சார்பிலே ஆரம்பிக்கப்படும். ஆகவே, இலவசக் கல்வி பாதிக்காத அளவிற்கு அரசு தன்னுடைய முயற்சியை மேற்கொள்ளும். இது தனியார்கள் ஆரம்பிக்கின்ற கல்வி நிலையங்களைப் பற்றியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க.

(ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க,

(இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 திருத்தங்கள் இல்லை.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1992 ஏப்ரல் 28]

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 சட்ட முன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்டமுன் வடிவின் பகுதியாக இருக்கவேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“1992ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 24/1992) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும். எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வி. கே. லட்சுமணன்.

திரு. வி. கே. லட்சுமணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிறுபான்மைச் சமுதாயத்திற்கான உரிமைகளை நாம் ஒழுங்குபடுத்துகின்ற இந்த நேரத்திலே நம்முடைய தமிழ்நாட்டு மக்களுக்காகக் கல்வியறிவைக் கொடுத்து வருகிற அந்தச் சிறுபான்மைச் சமுதாயத்திற்கு மாணவர்களைச் சேர்க்கிற அந்த உரிமையையாவது நாம் கொடுக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1992 ஏப்ரல் 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதுபற்றி பேசவேண்டாம் என்று நினைத்தேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசி இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு, மாணவர் களைச் சேர்ப்பதில் நாம் எந்தவிதமான கட்டுப்பாட்டையும் விதிக்கவில்லை. டெல்லி, உயர்நீதிமன்றமானது, இதுபோன்ற சிறுபான்மைக் கல்வி நிலையங்கள் 50 சதவீதத்திற்கு மேலே மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற தீர்ப்பை வழங்கி இருக்கிறது. மீதி 50 சதவீதத்தை தகுதி அடிப்படையிலே சேர்க்கவேண்டுமென்றுதான் டெல்லி உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பு தந்திருக்கிறது. அந்த மாதிரியான கட்டுப்பாட்டை இது வரையிலும் தமிழ்நாடு அரசு சிறுபான்மைக் கல்வி நிலையங் களில் கொண்டுவரவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்படி ஏதாவது கொண்டுவரவேண்டுமென்று நினைப்பது போலத் தெரிகிறது. அப்படித் தேவையானால், அதைக் கொண்டுவர அரசு ஏற்பாடு செய்யும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க.

(ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க.

(இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்ட முன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

(எ) சென்னைப் பல்கலைக் கழக மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1992.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1992ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/1992), மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

'1992ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட